

Šviesos, kamera, **TARNAUJAM!**

*Buvimas namuose joms
nesutrukdė tarnauti.*

Sandra Edvards
(Paremta tikra istorija)

Antonelai ir Marianai patikdavo eiti į bažnyčią kiekvieną savaitę. Tačiau dabar jos negalėjo fiziškai lankyti bažnyčios dėl COVID-19 pandemijos. Jos lankė pradinukų pamokas internetu, bet tai nebuvo tas pats.

Antonela ir Mariana pasiilgo gyvo dalyvavimo Pradinukų organizacijoje. Prieš metus jų šeima persikėlė iš Čilės į Kanadą. Dėl pandemijos buvo sunku susirasti naujų draugų. Jos pasiilgo galimybės su kitais vaikais mokytis Raštų istoriją. Jos pasiilgo pamokų ispanų kalba, kaip buvo Čilėje.

Vieną dieną, po bažnyčios susirinkimų namuose, Antonela ir Mariana internete ieškojo ko nors, kas padėtų joms studijuoti *Ateik ir sek paskui mane*.

„Norėčiau, kad galėtume rasti daugiau filmukų ispanų kalba“, – tarė Antonela. Ji akimirka susimąstė. Tada jai kilo puiki mintis. „Kas savaitę galėtume sukurti savo filmuką *Ateik ir sek paskui mane*.“

„Taip, ir galėtume juos kurti ispanų kalba! – pasakė Mariana. – Tada galėtume jais dalytis ir su kitais vaikais.“

Mama ir tėtis pasakė, kad galėtų padėti. Visa šeima buvo pakylėta!

Pirmiausia šeima perskaitydavo Raštų ištraukas, užduotas tos savaitės pamokai. Mergaitės planuodavo, apie ką kalbės. Tada jos pradėdavo kurti filmukus. Antonela ir Mariana pakaitomis įrašinėdavo save, kalbančias apie Mormono Knygos istorijas. Kiekvieno filmuko pabaigoje viena iš jų pasidalydavo tuo, ko

išmoko per tą pamoką. Tada mama ir tėtis padėdavo joms filmuką paskelbti internete.

Iš pradžių jos ne visada žinojo, ką sakyti. Tačiau Raštų skaitymas ir papildomas pamokų studijavimas joms padėjo.

Vieną sekmadienį Antonela ir Mariana sėdėjo prie kompiuterio, pasiruošusios Pradinukų organizacijos pamokai. Tos savaitės pamoka buvo apie jaunus karius, aprašytus Mormono Knygoje. „Kodėl jaunieji kariai išėjo į karą?“ – paklausė jų mokytojas.

Mariana įjungė savo mikrofoną. „Aš žinau!“ – tarė ji. Ji ir Antonela praėjusią savaitę buvo sukūrusios filmuką apie šią istoriją. „Jų tėvai pažadėjo Dievui, kad nekariaus, todėl vietoje jų išėjo jų sūnūs.“

Antonela linktelėjo. „Ir jų motinos juos mokė, kad, jei jie tikės, Dievas juos apsaugos.“ Ji nusišypsojo Marianai. Buvo smagu kartu studijuoti Raštus.

Tą vakarą per vakarienę mama paklausė: „Kaip sekėsi pradinukų pamokoje?“

„Gerai! – atsakė Antonela. – Filmukų kūrimas man padėjo daug daugiau sužinoti apie Raštus.“

„Ir man! – pasakė Mariana. – Pradinukų pamokose galiu atsakyti į daugelį klausimų. Ir geriau žinome Raštų istorijas.“

„Džiaugiuosi, kad filmukai jums padėjo, – tarė tėtis. – Manau, kad jie padėjo ir daugeliui kitų žmonių!“

„Teisingai“, – pritarė mama. – Dalijimasis tuo, ką išmokote ir ką jaučiate dėl Evangelijos, yra puikus būdas tarnauti!“

Mariana nusišypsojo. „Man patinka, kad galime taip tarnauti“, – sakė ji. Tada ji atsisuko į Antonelą. „Pradėkime planuoti kitos savaitės filmuką!“ ●
Ši istorija nutiko Kanadoje.